לילה ויאמר קומו יצ
או מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה
כדברכם גם צאנכם ג
גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם
גם אתו ותחזק מצרים
על העם למהר לת
לשלחם מן הארץ כי
אמרו כלנו מתים ות
וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם
צררת בשמלתם על
שכמם ובני ישראל
עשו כדבר משה וית
וישאלו ממצרים כלי
כסת וכלי זהב ושמלות
ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצרים וישאלום
וינצלו את מצרים
פרש
ויסעו בני
ישראל מרעמסס ז
סכתה כשש מאות
אלת רגלי הגברים
לבד מטת וגם ערב ז
רב עלה אתם צאן וכ
ובקר מקנה כבד מאד
ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגות

מצת כי לא חמץ כי
גרשו ממצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם
צדה לא עשו להם
ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים
שלשים וארבע מאות
שנה ויהי מקץ את
שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל
צבאות יהוה מארץ
מצרים ליל שמרים
הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני יש
ישראל לדרתם פר
ויאמר יהוה אל
משה ואהרן זאת חקת
הפסח כל בן נכר לא
יאכל בו וכל עבד
איש מקנת כסת ומר
ומלתה אתו אז יאכל
בו בבית אחד יאכל
לא תוציא מן הבית
מן הבשר חוצה ועצם
לא תשברו בו כל
עדת ישראל יעשו
אתו וכי יגור אתכם

גר ועשה פסח ליהוה
המל לו כל זכר ואז ו
יקרב לעשתו והיה
כאזרח הארץ וכל עו
ערל לא יאכל בו תורה
אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם ות
ויעשו כל בני ישראל
כאשר צוה יהוה את
משה ואת אהרן כן ז
עשו ויהי בעצם
היום הזה הוציא יהוה
את בני ישראל מארץ
מצרים על צבאותם
לספטיר קורין בפנחס

ובחדש

הראשון בארבעה
עשר יום לחדש פסח
ליהוה ובחמשה עשר
יום לחדש הזה חג ע
שבעת ימים מצות
יאכל ביום הראשון ו
מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא
תעשו

והקרבתם

אשה עלה ליהוה פת
פרים בני בקר שנים